

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/101/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219200907
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7219200907.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobkýň: 1/ A. B., bytom C., D. XXX/XX, E. F., 2/ A. G., bytom C. D. H., I. XX, zastúpených: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kmeťova 26, IČO: 47 237 406 proti žalovanému: Mesto Košice, so sídlom v Košiciach, Trieda SNP 48A, IČO: 00 691 135, o zaplatenie bezdôvodného obohatenia s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Košice č.k. K2-37C/5/2019-487 zo dňa 25. januára 2024

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch pod č. II., III. a IV.
- II. P r i z n á v a žalobkyniam proti žalovanému 100 % nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Košice (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Konanie o zaplatenie sumy 51,84 eura s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 45,62 eura od 5.7.2019 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 16,22 eura od 5.11.2020 do zaplatenia, zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 511,09 eura s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 350,66 eura od 5.7.2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 160,43 eura od 5.11.2020 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni v 2. rade sumu 306,66 eura s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 210,40 eura od 5.7.2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 96,26 eura, od 5.11.2020 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalobkyňa v 1. rade a žalobkyňa v 2. rade majú nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Rozhodol o žalobe žalobkýň doručenej súdu prvej inštancie dňa 1.2.2019, ktorou sa domáhali voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 1.273,44 eur spolu s príslušenstvom (úrokov z omeškania) v prospech žalobkyne v 1. rade a zaplatenia sumy 764,14 eur v prospech žalobkyne v 2. rade vrátane náhrady trov konania, a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia.

3. Žalobkyne žalobu odôvodňovali tým, že sú podielové spoluvlastníčky nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXXX, nachádzajúcich sa v Okrese Košice IV, obec: Košice - Juh, katastrálne územie: Južné mesto ako parcela registra „E“ č. 7595/2 o výmere 2.021 m², parcela registra „E“ č. 7597/2 o výmere 526 m², druh pozemku orná pôda, spolu vo výmere 2.547 m². Žalobkyňa v 1. rade je podielovou spoluvlastníčkou uvedených nehnuteľností v podiele 2/192 a 1/96 k celku, t.j. 2/96 k celku a žalobkyňa v 2. rade v podiele 1/80 k celku. Žalobkyne ďalej uviedli, že na predmetných pozemkoch sa nachádza kúpalisko Triton pod Šibenou horou, ktorého vlastníkom je žalovaný, ktorý predmetné pozemky dlhodobo užíva, avšak bez poskytnutia akejkoľvek finančnej odplaty. Pri výpočte výšky bezdôvodného obohatenia žalobkyne vychádzali z ceny nájomného vo výške 12 eur za m²/rok, čo predstavuje 10% z odhadovanej predajnej ceny pre daný druh pozemku, t.j. 10% zo sumy 120 eura za 1m².

4. Žalovaný sa vyjadril k žalobe podaním doručeným súdu dňa 2.8.2019, v ktorom žalobkyňami uplatnený nárok v konaní neuznal a navrhol žalobu zamietnuť. Žalovaný potvrdil, že parcela č. 7595/2 sa nachádza v oplotenom areály kúpaliska Triton, pokiaľ však ide o parcelu č.7597/2 žalovaný uviedol, že sa nachádza mimo daného areálu a že ju užíva z titulu zákonného vecného bremena tvrdiac, že na predmetnej parcele sa nachádza pozemná komunikácia - cesta na ul. Rastislavova, ktorá je v jeho vlastníctve, z ktorého dôvodu právne pomery medzi stranami sporu sú upravené zákonom č. 66/2009 Z.z. Žalovaný nesúhlasil s odhadnutou výškou náhrady za bezdôvodné obohatenie dôvodiac tým, že ju považuje za nesprávnu a nepresnú, keďže žalobkyne ako podklad pre výpočet výšky nájmu použili odhad ceny nehnuteľnosti realitnou kanceláriou, čo na účely preukázania výšky nároku v súdnom konaní nemožno považovať za dostatočné. Žalovaný prezentoval názor, že na kvalifikované stanovenie všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti v súdnom konaní je nevyhnutné, aby túto hodnotu stanovila odborne spôsobilá osoba (znalec, znalecká organizácia) z odboru stavebníctva, odvetvia odhadu hodnoty nehnuteľnosti. Žalovaný v prílohe svojho podania doručeného súdu dňa 21.1.2020 predložil súdu znalecký posudok č. 59/2019 zo dňa 30.12.2019, vypracovaný znalcom J. K. L., v ktorom znalec stanovil všeobecnú hodnotu nájmu pozemku, parcely registra „E“, č. 7595/2 na jednotkovú cenu 4,411 eura za m²/rok. Žalovaný mal za to, že uplatnený nárok je premlčaný v celom rozsahu, keďže na pozemkoch vo vlastníctve žalobkyne bolo zákonom č. 66/2009 Z.z. zriadené zákonné vecné bremeno a to ku dňu účinnosti zákona, teda k 1.7.2009.

5. Žalobkyne podaním doručeným súdu dňa 8.10.2020 označeným ako „Zmena žaloby“ doplnili, reagujúc na podanie žalovaného zo dňa 20.1.2020, že predmetnou žalobou si žalobkyne uplatňujú nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie 2 rokov spätne od podania žaloby na súd a nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od 1.2.2019 do dňa 31.12.2019 (t.j. 334 dní) za užívanie pozemku, nehnuteľnosti evidovanej na LV č. XXXXX, nachádzajúcej sa v katastrálnom území Južné mesto, ako parcela registra „E“ č. 7595/2 o výmere 2.021 m². Pri výpočte výšky bezdôvodného obohatenia žalobkyne vychádzali zo Znaleckého posudku č. 59/2019 vypracovaného J. K. L., ktorý znalecký posudok predložil žalovaný, t.j. zo sumy 4,411 eura za m²/rok. Vzhľadom na podiel žalobkyne v 1. rade 2/96 k celku na parcele 7595/2, predstavujúci výmeru 42,10 m², tak výška finančnej odplaty za 1 rok predstavuje výšku 185,72 eura, t.j. 42,10 x 4,411 eura/m²/ rok, za 2 roky plus 334 dní je to suma 541,33 eura. Vzhľadom na podiel žalobkyne v 2. rade 1/80 k celku, predstavujúci výmeru 25,26 m² na parcele č. 7595/2, výška finančnej odplaty za 1 rok predstavuje sumu 111,42 eura, t.j. 25,26 x 4,411 eura/m²/rok, za 2 roky plus 334 dní je to suma 324,80 eura. Pokiaľ ide o parcelu č. 7597/2 o výmere 526 m² žalobkyne uviedli, že si vo vzťahu k nej uplatňujú náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva na predmetnej nehnuteľnosti, a to za obdobie od 31.1.2017 do 31.12.2017 a tiež za obdobie rokov 2018 a 2019. Pri stanovení výšky tejto náhrady žalobkyne vychádzali zo Znaleckého posudku č. 36/2020, vypracovaného znalcom Ing. Dušanom Šoltýsom, ktorý znalecký posudok aj súdu predložili v prílohe svojho podania. Znalec stanovil všeobecnú hodnotu ročnej odplaty za zriadenie vecného bremena pre rok 2017 vo výške 2,34 eura/m²/rok, pre rok 2018 vo výške 2,55 eura/m²/rok a pre rok 2019 vo výške 2,42 eura/m²/rok. Žalobkyňa v 1. rade si vzhľadom na veľkosť podielu 2/96 k celku na parcele č. 7597/2, ktorý podiel predstavuje výmeru 10,96m² na uvedenej parcele, uplatnila náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva za rok 2017 t.j. v počte 334 dní vo výške 23,54 eura, za rok 2018 náhradu vo výške 27,95 eura a za rok 2019 náhradu vo výške 26,52 eura. Žalobkyňa v 2. rade si vzhľadom na veľkosť podielu 2/96 k celku na parcele 7597/2, t.j. vo výmere na ňu pripadajúcej v rozsahu 6,58 m² uplatnila nárok na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva za rok 2017 v počte 334 dní vo výške 14,15 eura, za rok 2018 náhradu vo výške 16,78 eura, za rok 2019 náhradu vo výške 15,92 eura, spolu teda celkovo 46,83 eura. Žalobkyňa v 1. rade si tak celkovo uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia spolu vo výške 541,33 eura a nárok na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva vo výške 78,01

eura, čo predstavuje spolu sumu 619,34 eura. Žalobkyňa v 2. rade si celkovo uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia spolu vo výške 324,80 eura a nárok na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva spolu vo výške 46,83 eura, čo predstavuje spolu sumu vo výške 371,63 eura.

6. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, po právnom posúdení veci v zmysle ust. § 488 Občianskeho zákonníka („OZ“), § 489 OZ, § 494 OZ, § 451 ods. 1,2 OZ, § 456 veta prvá, § 563, § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 OZ, § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, keďže súd v zmysle ust. § 145 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 146 ods. 1 CSP konanie o žalobe v časti o zaplatenie sumy 51,84 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 45,62 eur od 5.7.2019 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 16,22 eur od 5.11.2020 do zaplatenia zastavil, tak predmetom konania ostal len nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 817,80 eur spolu s príslušenstvom a nakoľko sa súd prvej inštancie stotožnil s argumentáciou žalobkyň, že kúpalisko Triton nie je športovým areálom, ale slúži na podnikateľské účely, dospel k záveru, že podľa ust. § 1 ods. 2 zák.č. 66/2009 Z.z. nie je možné na dané právne vzťahy sporu týkajúce sa parc.č. 7595/2 nachádzajúcej sa pod kúpaliskom Triton v rozsahu 1908 m² považovať za športový areál, s odkazom aj na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15.11.2022 pod sp. zn. 5Co/136/2021, kde bolo konštatované, že: „kúpaliská, aj keď vo všeobecnosti slúžia verejnosti, ale odplatne a sú využívané na podnikateľské účely, preto sa ne vzťahuje zákon č. 66/2009 Z.z. Skutočnosť, že kúpalisko už dlhé roky neslúži svojmu účelu a nie je využívané, nemôže byť na ujmu žalobkyne“. Preto konštatoval, že uplatnený nárok je uplatnený titulom bezdôvodného obohatenia, a keďže žalobkyne boli podielovými spoluvlastníkmi parcely č. 7595/2 o výmere 2021 m², žalobkyňa v 1. rade o veľkosti podielu 2/96 z celku a žalobkyňa v 2. rade o veľkosti podielu 1/80 z celku v žalovanom období od 31.1.2017 do 31.12.2019 a žalovaný predmetnú parcelu užíval v rozsahu výmery 1908 m², z ktorej výmery na žalobkyňu v 1. rade pripadala výmera 39,75 m², vzhľadom na jej podiel 2/96 z celku a na žalobkyňu v 1. rade výmera 23,85 m², vzhľadom na jej podiel 1/80 z celku, a žalovaný bol v rozhodnom období vlastníkom kúpaliska Triton, v ktorého areály sa s parc.č. 7595/2 nachádza časť parcely o výmere 1908 m², pričom medzi stranami konania nedošlo k uzavretiu zmluvy o nájme, súd prvej inštancie uzavrel, že pri stanovení výšky bezdôvodného obohatenia súd vychádzal zo záverov znalca J. K. L. v Znaleckom posudku č. 59/2019, ktorý predložil žalovaný, z ktorej sumy stanovenej znalcom za m² a rok, t. j. 4,411 eura vychádzal žalovaný, s ktorou výškou sa žalobkyne stotožnili a vychádzali z nej pri výpočte výšky náhrady. Žalobkyňa v 1. rade tak vzniklo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemku - parcely č. 7595/2 v rozsahu užívania podielu žalobkyne v 1. rade 39,75 m² za obdobie od 31.1.2017 do 31.12.2019, v hodnote 4,411 eur/ m²/rok, čo predstavuje 511,13 eura (výška finančnej odplaty za jeden rok predstavuje 39,75 x 4,411 eura/m²/rok, t. j. 175,34 eura, a za dva roky a 334 dní je to spolu 511,13 eura). Žalobkyňa v 2. rade vzniklo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemku - parcely č. 7595/2 v rozsahu užívania podielu žalobkyne v 2. rade 23,85 m² za obdobie od 31.1.2017 do 31.12.2019, v hodnote 4,411 eur/ m²/rok, čo predstavuje 306,67 eura (výška finančnej odplaty za jeden rok predstavuje 23,85 x 4,411 eura/m²/rok, t.j. 105,20 eura, a za dva roky a 334 dní je to spolu 306,66 eura). Žalobkyne sa popri istine domáhali aj priznania úrokov z omeškania a nakoľko žalovaný svoj dlh riadne a včas nesplnil, dostal sa do omeškania a žalobkyňam ako veriteľom vzniklo právo na úroky z omeškania podľa ust. § 517 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka. Pri určení splatnosti súd vychádzal zo všeobecného ust. § 563 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. V danej veci žalobkyne žiadali priznať úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žalobného návrhu, resp. odo dňa nasledujúceho po dni doručenia návrhu na zmenu žaloby žalovanému. Výzvou na plnenie je teda samotná žaloba, ktorá bola žalovanému doručená dňa 3.7.2019. Splatnosť dlhu žalobkyne v 1. rade vo výške 350,66 eura a žalobkyne v 2. rade vo výške 210,40 eura, ktoré nároky si žalobkyne uplatnili podanou žalobou, preto nastala dňa 4.7.2019 a prvým dňom omeškania je 5.7.2019. Výzvou na plnenie, vo vzťahu k nároku žalobkyne v 1. rade na zaplatenie sumy 160,43 eur a vo vzťahu k nároku žalobkyne v 2. rade na zaplatenie sumy 96,26 eura, je návrh žalobkyň na zmenu žaloby zo dňa 7.10.2020, ktorý bol žalovanému doručený dňa 3.11.2020, v ktorom prípade splatnosť dlhu nastala dňa 4.11.2020 a prvým dňom omeškania je 5.11.2020. Výšku úrokov z omeškania súd určil v súlade s vyššie citovaným vykonávacím predpisom k Občianskemu zákonníku. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, zvýšená o 5 perc. bodov, bola ku dňu vzniku omeškania za jednotlivé žalované obdobia vo výške 0,00 % ročne. Na základe uvedeného preto súd žalobkyňam priznal, v súlade s ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z jednotlivých dlžných súm, teda v súlade s návrhom žalobkyň.

7. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 396 ods. 1, 3 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, a keďže žalobkyne v predmetnom spore považovali za plne procesne úspešné, keďže mali plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia vyplývajúca z tohto ich procesného úspechu závisela od znaleckého posudku, priznal žalobkyniam právo na plnú náhradu trov celého konania, avšak iba z prisúdenej sumy.

8. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalovaný, a to v rozsahu II., III. a IV. výroku, keďže rozhodnutie v tejto časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP). Žalovaný sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie a to s odkazom na ust. § 1 ods. 2, § 4 ods. 3 písm. h/ zák.č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení. Tvrdil, že kúpalisko Triton je bezpochyby činnosťou vykonávanou za účelom sledovania verejného záujmu, a preto nemôže slúžiť na účely podnikania. Výber vstupného bol nevyhnutným prostriedkom k zabezpečeniu chodu kúpaliska a teda k zabezpečeniu verejného záujmu, pričom kúpalisko negenerovalo žiaden zisk a bolo pravidelne dotované Mestom Košice. Preto prevádzkovanie kúpaliska nemožno považovať za činnosť vykonávanú za účelom dosiahnutia zisku, svedčí o tom aj (ne) záujem podnikateľských subjektov o prevádzkovanie kúpalisk, kde napr. v Košiciach nie je žiadne kúpalisko prevádzkované podnikateľskými subjektami súkromného charakteru. V rozhodnom období bolo prevádzkované Miestnym podnikom služieb mestskej časti Juh na základe nájomnej zmluvy č. Nn/61/V/1994 zo dňa 13.9.1994 a nie samotným žalovaným. S tým, že podľa § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka „podnikaním sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku alebo na účel dosiahnutia merateľného pozitívneho sociálneho vplyvu, ak ide o hospodársku činnosť registrovaného sociálneho podniku podľa osobitného predpisu.“ Prevádzkovanie kúpaliska Triton ale nemožno považovať za sústavnú činnosť vykonávanú samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku, pretože nie je naplnený samotný pojmový znak podnikania „účel dosiahnutia zisku“, a ani za sústavnú činnosť registrovaného sociálneho podniku podľa osobitného predpisu vykonávanú samostatne vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť na účel dosiahnutia merateľného pozitívneho sociálneho vplyvu, pretože takýto subjekt kúpalisko neprevádzkovalo. Ide o športovo rekreačný areál a dôvodnú aplikáciu zákona č. 66/2009 Z.z. v zmysle jeho ustanovenia § 1 ods. 2.

9. Čo sa týka náhrady trov konania žalovaný nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie o plnom procesnom úspechu žalobkýň v konaní, keďže mali plný úspech čo do základu uplatneného nároku. Z návrhu na zmenu žaloby zo dňa 07.10.2020 je zrejmé, že žalobkyne sa v tomto konaní pôvodne domáhali jednak finančnej náhrady vyplývajúcej z bezdôvodného obohatenia (základom pre jej výpočet bola výmera časti parcely č. 7595/2 v rozsahu 1 908 m², nachádzajúcej sa v areáli kúpaliska), ako aj finančnej náhrady za zákonom zriadené vecné bremeno (základom pre jej výpočet bola výmera časti parcely č. 7595/2 v rozsahu 113 m², ako aj výmera celej parcely č. 7597/2 o rozlohe 106 m², nachádzajúcej sa pod miestnou cestou). Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je však zrejmé, že súd priznal žalobkyniam len finančnú náhradu vyplývajúcu z bezdôvodného obohatenia, a teda len za časť parcely č. 7595/2 v rozsahu 1 908 m², nachádzajúcu sa v areáli kúpaliska. Konanie v časti uplatneného nároku o náhradu za zákonné vecné bremeno súd na základe čiastočného späťvzatia žaloby zo dňa 31.05.2022, konanie sčasti zastavil. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby zo dňa 31.05.2022 nemožno podľa žalovaného prisvedčiť záveru súdu prvej inštancie o plnom úspechu žalobkýň v tomto konaní. Navrhoval rozsudok zmeniť tak, že odvolací súd žalobu žalobkýň v celom rozsahu zamietne.

10. Žalobkyne v podanom vyjadrení proti odvolaniu žalovaného navrhovali napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny vo výrokoch II., III., IV. s tým, že odôvodnenie rozhodnutia je v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP a vychádza zo správneho vyhodnotenia skutkového stavu veci, keďže na základe vykonaného dokazovania bolo nepochybne preukázané, že vstup do kúpaliska Triton bol podmienený úhradou vstupného, čo v danom prípade predstavuje zisk mesta – podnikateľskú činnosť. Areál kúpaliska žalovaný prenajal, čím opätovne dosahoval zisk – podnikateľskú činnosť a v neposlednom rade v areály kúpaliska boli poskytované ďalšie služby občerstvenia a iných aktivít podnikateľských subjektov, ktoré priamo podnikali v prenajatom priestore - v areály kúpaliska - opätovne ide len o podnikateľskú činnosť. Uvedené potvrdzuje aj tá skutočnosť, že vstup na kúpalisko Ryba (súkromné kúpalisko) bol takmer za rovnakú sumu ako vstup na kúpalisko Triton, čím nie je na mieste daná aplikácia ust. § 1 ods. 2 zákona č.

66/2009 Z.z. týkajúca sa parcely č. 7595/2, nachádzajúcou sa pod kúpaliskom Triton v rozsahu 1908 m², nakoľko kúpalisko Triton nie je športovým areálom. Žalobkyne odkazovali aj na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/136/2021 a jeho odôvodnenie, a preto z uvedeného dôvodu sú naplnené znaky skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, keďže užívanie pozemkov bez právneho dôvodu je bezdôvodným obohatením a ten, kto sa na úkor druhého obohatil je povinný obohatenie vydať. Čo sa týka náhrady trov konania mali žalobkyne za to, že zásadu úspechu vo veci (§ 255 CSP) treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo len od znaleckého posudku, čo je naplnené aj v tomto prípade, pričom k späťvzatiu žaloby ich viedli len objektívne dôvody, za dôvodnosti aplikácie aj ust. § 257 CSP s odkazom na Nález Ústavného súdu SR z 30.10.2019 sp. zn. II. ÚS/210/2019. Navrhovali potvrdiť napadnuté rozhodnutie vo výrokoch II., III., IV. ako vecne správne a priznať žalobkyniam náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

11. Ďalšie vyjadrenia strán sporu v spore podané neboli.

12. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolania strán sporu ako odvolania podané včas a oprávnenými osobami proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a to v celom rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP a dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania žalovaného.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 21.5.2025 o 10.15 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 215/II.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 7.5.2025 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

14. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený inou procesnou vadou konania danou aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR v Stanovisku občianskoprávneho kolégia zo dňa 3.12.2015 uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov Slovenskej republiky 1/2016.

15. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom, spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého súd zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam.

17. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP (dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo

byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 - § 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a pod. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods. 1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvedeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmý nesúlad.

18. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

19. Po preskúmaní obsahu spisu dospel odvolací súd k záveru, že rozsudku súdu prvej inštancie nemožno vytýknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani to, že by súd prvej inštancie vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývali, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 a nasl. CSP, alebo že by súd prvej inštancie na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo že by použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Žalovaný vo svojom odvolaní neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť zistených skutočností, hodnotenia dôkazov a právneho posúdenia veci. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o nároku žalobkyň, než ako rozhodol súd prvej inštancie, ktorý stranám sporu aj vytvoril všetky procesné podmienky, aby v priebehu sporu uplatnili a realizovali všetky svoje procesné práva. Rozsudok spĺňa základné kvalitatívne požiadavky, medzi ktoré patrí spoľahlivé zistenie skutkového stavu veci, dostatočne presvedčivé a zákonu zodpovedajúce odôvodnenie, výsledok rozhodnutia súdu nie je prekvapivý, ale je výsledkom primeranej aplikácie relevantných právnych noriem na zistený skutkový stav.

20. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

21. V danom prípade k zmene skutkového ani právneho stavu počas odvolacieho konania nedošlo, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré použil súd prvej inštancie odkazuje, rovnako ako i na správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP), a preto len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam strán sporu, so zreteľom na to, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá a ani nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie námietky, ktoré majú podstatný význam pre rozhodnutie o danom opravnom prostriedku, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa v rámci konania o opravnom prostriedku preskúmavalo (por. napr. IV. ÚS 350/2014, IV. ÚS 4/2013, IV. ÚS 124/2011, II. ÚS 127/07), odvolací súd dodáva nasledovné:

22. Predmetom konania v prejednávanej spore je nárok žalobkyň na náhradu bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo žalovanému užívaním nehnuteľností v podielovom spoluvlastníctve žalobkyň, ktoré sú zapísané na LV č. XXXXX, katastrálne územie M. A., na ktorých sa nachádza kúpalisko Triton. Zároveň predmetom konania je nárok žalobkyň na finančnú náhradu za vecné bremeno za užívanie pozemkov v podielovom spoluvlastníctve žalobkyň, ktoré sú zapísané na LV č. XXXXX, katastrálne územie M. A. a na ktorých sa nachádza miestna komunikácia vo vlastníctve žalovaného a ktoré sa nachádzajú za areálom kúpaliska Triton, t.j. nie sú jeho súčasťou, pričom žalobkyne v podanej žalobe žiadali vydanie odplaty za vecné bremeno v zmysle ust. § 451 Občianskeho zákonníka. Podaním doručeným súd dňa 1.6.2022 žalobkyne oznámili súdu čiastočné späťvzatie žaloby v časti náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva zákonným vecným bremenom na parc. č. 7595/2 (o výmere 113 m²) a na parc. č. 7597/2 (o výmere 526 m²), t.j. nároku na zaplatenie náhrady za zákonom zriadené

vecné bremeno vo výške 51,79 eura. S čiastočným späťvzatím žaloby žalovaný vyjadril súhlas v podaní doručenom súdu 8.11.2022 (č.l. 396). Na základe tohto späťvzatia a súhlasu žalovaného súd s použitím ust. § 145 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 146 ods. 1 CSP konanie o žalobe v časti o zaplatenie sumy 51,84 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 45,62 eura od 5.7.2019 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 16,22 eura od 5.11.2020 do zaplatenia, zastavil. Predmetom konania po čiastočnom späťvzatí žaloby tak ostal nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 817,80 eura spolu s príslušenstvom.

23. Podstatou odvolacích námietok žalovaného je tvrdenie, že areál kúpaliska Triton neslúžil na podnikateľské účely, kúpalisko nebolo prevádzkované podnikateľom za účelom dosiahnutia zisku ale vo verejnom záujme, preto v zmysle zákona č. 66/2009 Z.z. k pozemkom v areáli kúpaliska vzniklo zákonné vecné bremeno, a preto finančná náhrada za užívanie je premlčaná.

24. Žalobkyne naopak tvrdili, že areál kúpaliska Triton slúžil na podnikateľské účely, preto sa naň zákon č. 66/2009 Z.z. nevzťahuje a žalovaný užíva tieto pozemky bez právneho dôvodu, čím sa na úkor žalobkýň bezdôvodne obohacuje v zmysle ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom nebola sporná výška bezdôvodného obohatenia, ktorá je zrejماً zo žalovaným predloženého znaleckého posudku. Preto mali za to, že názor krajského súdu je v tomto smere jednoznačný.

25. Odvolací súd preto apeluje na to, či kúpalisko Triton slúžilo na podnikanie, keďže to vylučuje ust. § 1 ods. 3 zákona č. 66/2009 Z.z., v zmysle ktorého sa tento zákon nevzťahuje na usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami, ktoré slúžia na podnikateľské účely (odkaz na § 2 Obchodného zákonníka). To už riešil senát Krajského súdu v Košiciach v skutkovo a právne obdobnej veci inej žalobkyne proti tomu istému žalovanému (viď rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/136/2021), na ktorý poukazoval aj súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí v tomto spore a z ktorého aj v napadnutom rozsudku vychádzal, pričom dospel k záveru, že „Kúpaliská, aj keď vo všeobecnosti slúžia verejnosti, ale odplatne a sú využívané na podnikateľské účely, preto sa na ne nevzťahuje zákon č. 66/2009 Z.z. Skutočnosť, že kúpalisko už dlhé roky neslúži svojmu účelu a nie je využívané, nemôže byť na ujmu žalobkyne“, preto aj rozsudok, ktorým bolo žalobkyniam priznané bezdôvodné obohatenie za užívanie ich pozemkov v areáli kúpaliska Triton žalovaným je správny, nakoľko s vyššie uvedeným záverom, v zmysle ktorého kúpalisko Triton slúžilo na podnikanie sa stotožňuje aj odvolací súd a z tohto záveru vychádza pri odôvodňovaní tohto rozhodnutia, tak ako to aj vecne správne učinil súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku.

26. Podľa ust. § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka podnikaním sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku alebo na účel dosiahnutia merateľného pozitívneho sociálneho vplyvu, ak ide o hospodársku činnosť registrovaného sociálneho podniku podľa osobitného predpisu.

27. Podľa § 2 ods. 2 písm. a/ Obchodného zákonníka podnikateľom podľa tohto zákona je osoba zapísaná v obchodnom registri.

28. Do obchodného registra sa v zmysle § 27 ods. 2 písm. a/ Obchodného zákonníka zapisujú obchodné spoločnosti, ktorými sú aj spoločnosti s ručením obmedzeným v zmysle § 105 a nasl. Obchodného zákonníka.

29. Podnikateľmi sú osoby zapísané v obchodnom registri (právnické osoby a fyzické osoby) bez ohľadu na to, či podnikajú alebo sú oprávnené podnikáť. Nie je rozhodujúce, či je zápis uskutočnený povinne alebo dobrovoľne.

30. Ako vyplýva z vyššie citovaného zákonného ustanovenia, vymedzenie pojmu podnikanie úzko súvisí s pojmom podnikateľ, lebo podnikanie je definované ako činnosť vykonávaná podnikateľom. Znamená to, že podnikateľskú činnosť, t.j. podnikáť môže len podnikateľ v zmysle § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka, teda ten, kto je na to oprávnený.

31. Podnikaním je podľa Obchodného zákonníka len taká činnosť, ktorú vykonáva podnikateľ a zároveň kumulatívne spĺňa všetky znaky, ktoré požaduje zákon, teda tie, ktoré sú taxatívne vymedzené v § 2

ods. 1 Obchodného zákonníka. Sú to: samostatnosť, sústavnosť, uskutočňovanie vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť a za účelom dosiahnutia zisku.

32. Samostatnosť pri výkone podnikateľskej činnosti treba chápať v tom zmysle, že podnikateľ sám rozhoduje o spôsobe a formách svojej podnikateľskej činnosti, nie je teda podriadený inému subjektu, ktorého príkazy musí plniť.

33. Sústavnosť podnikania nemožno vykladať reštriktívne, napr. tak, že by malo ísť o nepretržitú podnikateľskú činnosť. Kritérium sústavnosti spĺňa aj sezónna činnosť, prípadne činnosť, ktorú podnikateľ na určitý čas preruší a znovu v nej pokračuje. Dôležité je, aby úmyslom podnikateľa bolo vykonávať túto činnosť opakovane. Požiadavka sústavnosti vylučuje z podnikateľskej činnosti takú činnosť, ktorá sa vykonáva náhodne, výnimočne, prípadne príležitostne.

34. Podnikateľ koná vo svojom mene vtedy, keď nekoná v mene niekoho iného. Nie je podmienkou, aby konal osobne, ale osoba, ktorá za neho koná, musí konať v mene podnikateľa. Podnikateľ podniká pod vlastným menom, keď podniká pod obchodným menom. Obchodným menom obchodnej spoločnosti je názov, pod ktorým je zapísaná v obchodnom registri.

35. Podnikateľ vykonáva podnikateľskú činnosť na vlastnú zodpovednosť vtedy, keď za jeho podnikanie nezodpovedá nikto iný. Vlastná zodpovednosť podnikateľa je logickým dôsledkom toho, že podnikateľská činnosť je vykonávaná samostatne a pod vlastným menom podnikateľa. To znamená, že konanie podnikateľa zaväzuje jeho samého, a preto podnikateľ musí niesť aj vlastnú zodpovednosť za porušenie povinností, ktoré na seba prevzal.

36. Podnikateľská činnosť je vykonávaná za účelom dosiahnutia zisku vtedy, keď hlavným účelom podnikania je dosiahnutie zisku (majetkového prospechu). Podnikateľ teda podniká preto, aby dosiahol zisk. Z hľadiska posúdenia tohto znaku podnikateľskej činnosti nie je rozhodujúce, či zisk bol skutočne dosiahnutý. Dôležitý je cieľ podnikateľskej činnosti, teda to, či podnikateľ vyvíjal činnosť s úmyslom dosiahnuť zisk. Za zisk možno považovať akýkoľvek majetkový prospech.

37. Podľa ust. § 4 ods. 3 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení obec pri výkone samosprávy najmä zabezpečuje výstavbu a údržbu a vykonáva správu miestnych komunikácií, verejných priestranstiev, obecného cintorína, kultúrnych, športových a ďalších obecných zariadení, kultúrnych pamiatok, pamiatkových území a pamätihodností obce (f), utvára a chráni zdravé podmienky a zdravý spôsob života a práce obyvateľov obce, chráni životné prostredie, ako aj utvára podmienky na zabezpečenie zdravotnej starostlivosti, na vzdelanie, kultúru, osvetovú činnosť, záujmovú umeleckú činnosť, telesnú kultúru a šport (h), vykonáva vlastnú investičnú činnosť a podnikateľskú činnosť v záujme zabezpečenia potrieb obyvateľov obce a rozvoja obce (k).

38. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že obec môže v záujme zabezpečenia potrieb obyvateľov obce a rozvoja obce vykonávať aj vlastnú investičnú činnosť a vlastnú podnikateľskú činnosť.

39. Obec môže realizovať podnikateľskú činnosť vo viacerých formách:

a/ podnikanie obce vlastným menom, kedy obec figuruje v pozícii podnikateľa podľa § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka; ide o prípady, keď obec vystupuje ako právnická osoba, ktorá podniká najmä na základe živnostenského oprávnenia,

b/ podnikanie obce prostredníctvom zriadených príspevkových organizácií - príspevková organizácia obce môže so súhlasom obce vykonávať podnikateľskú činnosť,

c/ podnikanie obce prostredníctvom vlastných (komunálnych) obchodných spoločností - spravidla pôjde o spoločnosť s ručením obmedzeným alebo akciovú spoločnosť,

d/ podnikanie prostredníctvom vstupu do iných obchodných spoločností - tento spôsob predstavuje formu podnikania, v rámci ktorej sa obec podieľa účasťou na podnikaní iných subjektov,

e/ spoločné podnikanie s inými právnymi subjektmi,

f/ príjmy z prenájmu nehnuteľností - podľa § 4 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní prenájom nehnuteľností obce je živnosťou, iba ak sa popri prenájme poskytujú aj iné než základné služby spojené s prenájmom,

g/ podnikanie obce prostredníctvom obecného sociálneho podniku.

40. Zákon o obecnom zriadení a ani iný zákon tiež nevylučuje zabezpečenie potrieb obyvateľov obce aj podnikateľskou činnosťou iných subjektov než samotnej obce, teda prostredníctvom iných podnikateľov

41. Odvolací súd preto apeluje na to, že mesto Košice realizovalo výstavbu kúpaliska Triton za účelom uspokojovania verejných potrieb (rekreácia a oddych obyvateľov mesta), ale tieto potreby sa následne zabezpečovali prostredníctvom podnikateľského subjektu - podnikateľa v zmysle § 2 ods. 1 písm. a/ Obchodného zákonníka, ktorému nájomnou zmluvou zo dňa 13.9.1994 prenajalo celý objekt kúpaliska Triton v Košiciach, keďže to priniesla doba a zmena charakteru verejných potrieb a ich zabezpečenia v čase vyhlásenia rozsudku (a teda v rozhodnej dobe), už podnikateľský charakter a teda z podnikania prameniaci zisk, čo je v konaní aj podľa odvolacieho súdu nespochybniteľné.

42. Mesto Košice teda síce samo kúpalisko nevyužívalo na podnikateľský účel (prenájom nehnuteľnosti vo vlastníctve obce bez poskytovania iných než základných služieb sa považuje iba za správu vlastného majetku a nie za podnikanie - vid' § 4 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní), ale svoj majetok (kúpalisko Triton) prenajalo podnikateľskému subjektu (Miestny podnik služieb, s.r.o. Košice), ktorý prevádzkoval kúpalisko za účelom dosiahnutia zisku, pričom ide o nespornú skutočnosť v spore, nakoľko vstup na kúpalisko bol podmienený vstupným, ktoré predstavovalo príjem tohto podnikateľského subjektu - nájomcu a de facto išlo o podnikanie Mestskej časti Košice - Juh, ktorá podnikala prostredníctvom vlastnej spoločnosti s ručením obmedzeným, v ktorej bola jediným spoločníkom. Preto aj bol prenajatý majetok mesta Košice - kúpalisko Triton bolo využívané na podnikanie nájomcu - Miestneho podniku služieb, s.r.o. Košice, ktorý je podnikateľom v zmysle § 2 ods. 2 písm. a/ Obchodného zákonníka a z tohto podnikania mal aj príjmy, ako o tom svedčia jeho účtovné závierky za roky 2013 až 2016, ktoré sú obsahom spisu.

43. Z hľadiska rozhodnutia v spore bolo smerodajné a potrebné posúdenie, či stavba (areál kúpaliska) slúžila na podnikanie a nemusí ísť pritom o prípad, že stavba je využívaná na podnikanie priamo mestom (obcou, VÚC), v ktorého vlastníctve sa táto stavba nachádza s tým, že na charaktere podnikateľskej činnosti nemení nič ani tá skutočnosť, že mesto resp. Mestská časť Košice - Juh poskytovali dotácie na prevádzku tohto kúpaliska, pretože dotácie môžu byť poskytované aj na podnikateľskú činnosť a tieto dotácie tiež predstavovali v zmysle predložených účtovných závierok výnosy kúpaliska. Samotná skutočnosť, že prevádzkovateľ kúpaliska ako podnikateľ nedosahoval zisk, taktiež nepreukazuje resp. nevylučuje, že nešlo o prevádzkovanie kúpaliska s podnikateľským účelom, keďže činnosť podnikateľa, aj keď sa ňou nedosahuje zisk, neprestáva byť podnikaním, pokiaľ táto napĺňa všetky znaky podnikania v zmysle § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka, ako už boli uvedené vyššie. Podnikaním nie je činnosť, ktorej výsledkom musí byť vždy zisk, podstatným je to, či podnikateľ vyvíjal činnosť s úmyslom dosiahnuť zisk. Podnikanie teda môže byť aj stratové, čo v praktickom živote je bežným javom. Vzhľadom na skutočnosť, že stavba - areál kúpaliska Triton slúžila na podnikateľské účely, nemožno na pozemky v areáli kúpaliska Triton aplikovať zákon č. 66/2009 Z.z., teda k týmto pozemkom nevzniklo vecné bremeno v zmysle citovaného zákona v prospech žalovaného.

44. Pri posúdení, či k pozemkom v areáli kúpaliska Triton vzniklo vecné bremeno v zmysle zákona č. 66/2009 Z.z., je rozhodujúce, či stavba slúžila na podnikanie v čase nadobudnutia jeho účinnosti, t.j. 1.7.2009, keďže k vzniku vecného bremena došlo týmto dňom v prípade splnenia všetkých zákonných podmienok a teda či v tomto období aj malo charakter „sústavnej činnosti vykonávanú samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť ... na účel dosiahnutia merateľného pozitívneho sociálneho vplyvu“. Splnenie zákonných podmienok pre aplikáciu zákona č. 66/2009 Z.z. sa teda posudzuje ku dňu 1.7.2009, a keďže k tomuto dňu kúpalisko Triton bolo stavbou slúžiacou na podnikateľské účely, nevzniklo k pozemkom v jeho areáli zákonné vecné bremeno v prospech žalovaného.

45. Rovnako odvolací súd vychádzal z nespornej skutočnosti, že žalovaný pozemky v areáli kúpaliska Triton užíva bez právneho dôvodu (bez zmluvy či iného titulu, oprávňujúceho ho na užívanie), tieto pozemky užíva bezodplatne, čím sa na úkor žalobcov ako podielových spoluvlastníkov pozemkov v areáli kúpaliska Triton obohacuje bez právneho dôvodu, čím vzniká bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka vo výške obvyklého nájomného, ktoré by uhrádzal, ak by k týmto pozemkom existoval nájomný vzťah s tým, že toto bezdôvodné obohatenie je žalovaný povinný vydať žalobcom, na úkor ktorých sa obohatil s tým, že výška bezdôvodného obohatenia v konaní nebola sporná.

46. Vecne správne preto rozhodol súd prvej inštancie, ak vo vzťahu k pozemkom nachádzajúcim sa v areáli kúpaliska Triton dospel k záveru, že žalovaný má stavbu postavenú na pozemku žalobkyň, užíva tento pozemok, alebo minimálne obmedzuje v jeho užívaní žalobkyne, získava majetkový prospech plnením bez právneho dôvodu, teda sa bezdôvodne obohacuje na úkor žalobkyň, a preto je povinný takto získané plnenie vydať tomu, na úkor koho bolo získané - t.j. žalobkyniam v zmysle § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

47. Vychádzajúc zo záveru, že žalobkyniam vznikol nárok na opakovanú náhradu v zmysle ust. § 451 Občianskeho zákonníka, vecne správne rozhodol súd prvej inštancie pokiaľ žalobe vyhovel, keďže z obsahu spisu nezistil žiadne okolnosti, pre ktoré by sa odklonil od záveru vychádzajúceho z rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/136/2021, keďže je najaktuálnejšie v tomto spore, čo sa týka právneho posúdenia uplatneného nároku.

48. K napadnutému výroku pod č. IV. odvolací súd uvádza, že v danom prípade boli žalobkyne úspešné, čo sa týka základu uplatňovaného nároku pri nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v areáli kúpaliska Triton, čo ale nemožno povedať o nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa za areálom kúpaliska Triton titulom náhrady vo výške 51,84 eur s prísl. oproti priznanej náhrady vo výške 817,75 eur s prísl, čo značí neúspech žalobkyň len v nepatrnej časti, nakoľko k zastaveniu konania, čo sa týka zaplatenia sumy vo výške 729,96 eur s prísl. došlo súdom skôr než sa začalo pojednávanie v spore (§ 146 ods. 1 veta druhá CSP) s tým, že výška plnenia titulom bezdôvodného plnenia v danom prípade vychádzala zo znaleckého posudku, a preto správne v tomto prípade vychádzal súd prvej inštancie z plného úspechu žalobkyň vypočítaného z priznanej výšky bezdôvodného obohatenia.

49. K otázke náhrady trov konania v prípade, ak výška plnenia závisela od úvahy súdu, eventuálne od znaleckého dokazovania odvolací súd uvádza, že súdna prax zaujala jednoznačné právne stanovisko, ktoré je pravidelne pertraktované v rozhodnutiach všeobecných súdov všetkých inštancií. V tejto súvislosti treba poukázať na právnu vetu rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 13.12.2017 sp.zn. 10Co/191/2017, ktorá znie: „Zásadu úspechu vo veci (§ 255 CSP) treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho totiž ad absurdum zaťažovať procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Rovnako odborná otázka posudzovaná znalcom môže presahovať možnosti strany sporu, ktorá napr. výšku škody „iba“ odhaduje. Aj tu je primárny fakt, že škoda bola spôsobená; jej výška nasleduje. Žalobcu v takejto veci preto treba považovať za plne procesne úspešného, keďže mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia, vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu, závisela výlučne od úvahy súdu. Nárok na plnú náhradu trov konania sa priznáva iba z prisúdenej sumy, čo treba vyjadriť vo výroku rozsudku. Priznanie plnej náhrady trov konania žalobcom z tzv. prisudku vyplývajú aj z uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21.6.2017 sp.zn. 14Co/100/2017, ktorý konštatoval: „Pokiaľ žalobkyňa bola plne procesne úspešná čo do základu a výška plnenia vyplývajúca z tohto jej procesného úspechu závisela od znaleckého posudku, žalobkyňa má právo na plnú náhradu trov. Aj keď Civilný sporový poriadok nemá obdobné ustanovenie, pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania je potrebné vychádzať z rovnakých princípov v časti, ktorá sa týka výšky plnenia závislej od znaleckého posudku konania z prisúdenej sumy.“ (totožne: rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 11.9.2016 sp.zn. 14Co/93/2018, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23.2.2018 sp.zn. 14Co/17/2017, rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 24.5.2018 sp.zn. 23C/191/2015, rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 8.12.2016 sp.zn. 11C/168/2012).

50. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny vo výrokoch pod č. II., III. a IV. v zmysle § 387 ods. 1 CSP s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP a to aj čo sa týka výroku o trovách konania, ktorý je rovnako vecne správny s tým, že o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, a keďže v odvolacom konaní boli žalobkyne plne úspešné, odvolací súd priznal žalobkyniam 100 % nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pričom o výške priznaných nárokov rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP, vychádzajúc z výšky priznaného plnenia.

51. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:1 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).